

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.240 van 25 april 1996
in de zaak A. 66.304/VII-13.518.**

In zake : de n.v. HEBBELYNCK & Co,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. HOUBEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Handelstraat 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 8-10.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. HEBBELYNCK & Co op 9 november 1995 heeft ingediend
om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van
het besluit van 4 september 1995 van de Vlaamse minister
van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep van
de gemeente Boortmeerbeek tegen het besluit van
16 maart 1995 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Vlaams-Brabant houdende het verlenen
van een milieuvergunning voor het hernieuwen van een
inrichting voor het vervaardigen van radiatoren en
warmtewisselaars te Boortmeerbeek, Fabrieksweg 13
gedeeltelijk wordt ingewilligd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 17 januari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
25 januari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
R. MARTENS die, loco Advocaat M. HOUBEN verschijnt voor
de verzoekende partij, en van Advocaat D. DE GREEF, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde
betreft, dat de verzoekende partij in haar
verzoekschrift het volgende doet gelden :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden Besluit is voor verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel omwille van de volgende gegronde redenen :

In een arrest van de Raad van State (R.v.St., nr. 47.224, 5 mei 1994, v.z.w. MOTO CLUB LILLE) werd gesteld dat door het opleggen van een bepaalde exploitatievoorwaarde het bestreden Besluit als een verkapte weigering kan worden beschouwd, die in strijd komt met onder meer het redelijkheidsbeginsel. Dit is zo wanneer door een dergelijke beperking de exploitatie economisch nagenoeg onmogelijk wordt gemaakt.

In casu is dit ook het geval. Het bestreden Besluit verleent enerzijds de vergunning voor de activiteiten tot in 2015 terwijl anderzijds de lozing van bedrijfsafvalwater in de openbare riolering wordt verboden. Dit lozingsverbod vormt als milieuvergunningsvoorwaarde een zodanige beperking, dat het bestreden Besluit als een verkapte weigering kan worden beschouwd. Immers, door deze beperking wordt de exploitatie economisch en praktisch onmogelijk gemaakt.

Door het lozingsverbod in het bestreden Besluit wordt de toekomst van verzoekende partij op de helling gezet want dan kan verzoekende partij geen bedrijfsafvalwater meer lozen. Maar, verzoekende partij kan zijn activiteiten niet uitoefenen zonder de mogelijkheid bedrijfsafvalwater te lozen. Het onderdompelen van metalen in baden is immers een essentieel onderdeel van het produktieproces. Bijgevolg, indien verzoekende partij het afvalwater afkomstig van deze baden niet meer kan lozen, dan kunnen deze baden niet meer worden gebruikt. Dit zou effect hebben op de volledige activiteit van verzoekende partij en noodgedwongen leiden tot de stopzetting van elke activiteit.

Het is overduidelijk dat dit verkapt weigeringsbesluit de levensvatbaarheid onmiddellijk tot nul doet herleiden. Het bestreden Besluit betekent zonder meer de stopzetting van de produktie, wat een einde maakt aan het doel en de bestaansreden van het Bedrijf.

Het staat derhalve vast dat verzoekende partij het risico loopt gebroodroofd te worden wanneer de Weigering niet zou worden geschorst. Reeds in eerder arresten erkende de Raad van State deze mogelijke broodroof en het in het gedrang brengen van de levensvatbaarheid als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

In casu zijn deze elementen absoluut aanwezig en is er sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Het is in elk geval duidelijk dat het lozingsverbod met al de daaraan verbonden gevolgen (de stopzet-

ting van het bedrijf) buiten elke verhouding staat tot de veroorzaakte hinder.
..."

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"Aangezien verzoekende partij van een verkeerde premisse vertrekt is haar besluit fout.
De vergunning voor het lozen van 5 m³/dag bedrijfsafvalwater bestaat nog steeds !
Er werd een exploitatievergunning toegekend tot in 2015.
De lozingsvergunning is geldig tot in 2011.
Het bestreden besluit geeft zulks uitdrukkelijk en herhaaldelijk aan.
De economische exploitatie van het bedrijf is dus perfect mogelijk";

Overwegende dat het bestreden besluit de vergunning weigert voor :

- "- 3.3. : het lozen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater in de openbare riool met een debiet van ca. 0,8 m³/dag en max. 300 m³/jaar;
- 3.5. : het lozen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat van de lijst 2C in de openbare riool met een debiet van 0,9 m³/h, max. 8 m³/dag en max. 1.700 m³/jaar";

dat de verzoekende partij echter niet betwist dat zij beschikt over een op 5 december 1977 verleende vergunning voor het lozen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater met een maximum debiet van 5 m³ per dag; dat het bestreden besluit naar die vergunning verwijst en zelfs expliciet overweegt :

"dat het bedrijf in 1977 een lozingsvergunning heeft gekregen; dat deze lozingsvergunning nog steeds geldig is; dat in de huidige milieuvergunningsaanvraag de exploitant niet heeft vermeld dat hij afstand wil doen van deze lozingsvergunning;

dat deze vergunning, gelet op artikel 71 van Vlarem 1, nog gelding heeft tot 1 september 2011; dat de

verzoekende partij er dan ook met bovenvermeld betoog niet toe komt aan te tonen dat zij ten gevolge van het bestreden besluit, geen bedrijfsafvalwater meer mag lozen en dat dit besluit een "verkapte weigering" inhoudt;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig april 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.